

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.777 van 16 oktober 2014
in de zaak A. 206.550/VII-38.658.
206.551/VII-38.657.**

In zake : I. de STAD DILSEN-STOKKEM
 II. Gilberte GERON
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Steven Van Geeteruyen
 kantoor houdend te 3700 Tongeren
 Achttiende Oogstwal 37, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6, bus 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de BVBA TORR-COAL PRODUCTIECENTRUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eva Pauwels
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Broederminstraat 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de beroepen

1. De beroepen, ingesteld op 3 oktober 2012, strekken tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur
en Cultuur van 16 augustus 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing
van de deputatie van de provincie Limburg van 21 december 2011, houdende het

weigeren van de milieuvergunning aan de BVBA Torr-Coal Productiecentrum voor het veranderen van een vergunde inrichting, gelegen aan de Energielaan 4 te Dilsen-Stokkem, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde milieuvergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arresten nrs. 222.208 (zaak I) en 222.207 (zaak II) van 24 januari 2013 zijn de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Bij arrest nr. 226.269 van 30 januari 2014 worden de zaken A. 206.550/VII-38.658 en A. 206.551/VII-38.657 gevoegd, heropent de Raad van State de debatten en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat gelast de overige middelen te onderzoeken.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 september 2014.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Liesbeth Ruelens, die loco advocaat Steven Van Geeteruyen verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Meindert Gees, die loco advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf verschijnt voor de verwerende

partij, en advocaat Eva Pauwels, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feiten werden uiteengezet in arrest nr. 226.269 van 30 januari 2014, waarbij de debatten worden heropend.

IV. Onderzoek van de middelen

Derde middel

Standpunten van de verzoekende partijen

4. In het derde middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Het middel houdt in essentie in dat de bestreden beslissing de gevraagde vergunning verleent met een zeer summiere motivering, terwijl een "overvloed aan negatieve adviezen en bezwaren" onbeantwoord blijft. De verzoekende partijen bekritisieren in het bijzonder de motieven dat het bedrijf voldoende maatregelen heeft genomen, dat er geen MER-plicht is, dat er geen

geurhinder zal zijn, vermits enkel SRF (Solid Recovered Fuel) als ingangsproduct wordt gebruikt, en dat de klachten inzake geluidshinder voldoende werden opgelost sinds januari 2012.

Beoordeling

5. De artikelen 2 en 3 van de motiveringswet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op een afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals opgelegd door de motiveringswet, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

6. In de bestreden beslissing wordt als motivering onder meer aangegeven :

- dat het bedrijf de nodige maatregelen heeft genomen om een oplossing te bieden aan de vele klachten die in het verleden bij de milieu-inspectie werden ontvangen
- dat er door twee erkende deskundigen, respectievelijk in de discipline geluid en in de discipline lucht, studies werden uitgevoerd waaruit blijkt dat, mits de gepaste maatregelen, voldaan kan worden aan de VLAREM-voorwaarden;

- dat rubriek 11 b) van bijlage II van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (hierna : MER-besluit) niet van toepassing is;
- dat de aanvraag tot doel heeft om de aangeleverde ingangsproducten voor de installatie niet meer te drogen, dat dit in belangrijke mate zal bijdragen tot het vermijden van stof- en geurhinder en dat het bedrijf zich engageert om alleen droge, niet gevaarlijke afvalstromen, voornamelijk SRF, als ingangsproduct te gebruiken, hetgeen wordt opgelegd in een bijzondere voorwaarde;
- dat het eindproduct in gesloten silo's of containers zal opgeslagen worden, om eventuele geurhinder te voorkomen en dat ook dit wordt opgelegd in een bijzondere voorwaarde;
- dat de klachten inzake lichthinder werden opgelost door het afstellen van de buitenverlichting;
- dat de klachten inzake geluidshinder in belangrijke mate werden opgelost door het inkapselen van de maalinstallatie en door het voorzien van geleide rollen voor de transportband, dat uit een in januari 2012 uitgevoerd geluidsonderzoek gebleken is dat bij het dichtstbijzijnde woonhuis de nachtelijke geluidsnorm (40 dB(A)) met 2 dB(A) wordt overschreden, dat de erkende deskundige in de discipline geluid bevestigt dat doelgerichte sanering van de verantwoordelijke geluidsbronnen mogelijk is om de geluidsnormen overal te halen en dat in een bijzondere voorwaarde wordt opgelegd dat binnen een termijn van zes maanden een saneringsstudie moet uitgevoerd worden en een implementatieplan moet opgesteld worden;
- dat het project volgens het gewestplan Limburgs Maasland gesitueerd is in industriegebied, grenzend aan een natuurgebied in het noorden;
- dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling en de goede ruimtelijke ordening en dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

7. De bestreden beslissing is dus formeel met redenen omkleed. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat de motieven niet afdoende zijn, noch dat ze steunen op feitelijk onjuiste gegevens of kennelijk onredelijk zouden zijn.

8. In zijn tussenarrest heeft de Raad van State reeds geoordeeld dat de bestreden beslissing het torrefactieproces dat erin aan bod komt, terecht heeft kunnen aanzien als een nuttige toepassing, zodat er geen toepassing diende te worden gemaakt van rubriek 11, b), van bijlage II bij het MER-besluit en dat de overwegingen die de bestreden beslissing hiervoor aanwendt ook op afdoende wijze en correct zijn gemotiveerd, zodat de beslissing ook niet getuigt van enige onzorgvuldigheid.

Het loutere feit dat de doorgevoerde maatregelen om aanwezige hinder in te perken het gevolg zijn van opgelegde bestuurlijke maatregelen is in wezen niet relevant. Zolang hierdoor de opgelegde hindergrenzen niet worden overschreden, kunnen zij aanvaard worden als voldoende om de uitvoering van de verkregen vergunningen te bestendigen.

Of de bijkomende exploitatievoorwaarden, eens de vergunning is afgeleverd, ook effectief worden nageleefd, is een zaak van uitvoering en handhaving. Dit kan eventueel aanleiding geven tot het opleggen van gepaste maatregelen. In het kader van de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing kan dit evenwel niet leiden tot de nietigverklaring ervan.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt op afdoende wijze aangegeven waarom de negatieve adviezen die werden verstrekt tijdens de beroepsprocedure niet worden bijgetreden in de bestreden beslissing.

Het derde middel is niet gegrond.

Vierde middel

Standpunten van de verzoekende partijen

9. In het vierde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan "van artikel 249 EG-Verdrag, artikel 4, lid 2 en 3 van de Richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, van de bepalingen van het Besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieu-effectenrapportage, inzonderheid Bijlage II, rubriek 11, b) en van de Omzendbrief LNE 2011/1 -Milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C)-435/09, Europese Commissie t. België), evenals de schending van de algemene beginselen van behoorlijk en bestuur". Het middel steunt tevens op machtsafwending.

De verzoekende partijen betogen dat een eventuele vergunning dient te worden voorafgegaan door een screening van het project, ook indien zou worden geoordeeld dat de betreffende inrichting niet kan worden aanzien als een verbrandingsinstallatie van afvalstoffen. Zij argumenteren daarbij dat, waar rubriek 11, b), van bijlage II bij het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 enkel "verbrandingsinstallaties" viseert, bijlage II bij richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985, installaties beoogt voor de verwijdering van afvalstoffen, andere dan deze die opgesomd zijn in bijlage I, en dat het deze rubriek is die ook in de Omzendbrief LNE 2011/1 "Milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011" (C)-435/09, Europese Commissie t. België), is overgenomen. Zij stellen dat conform deze omzendbrief voor elke installatie die niet is opgenomen in bijlage I bij het besluit van 10 december 2004, een voorafgaande screening moet plaatsvinden.

Door in de bestreden beslissing een geheel eigen redenering uit de mouw te schudden "die er in tempore suspecto op gericht is om de screening te ontwijken, met name door 'out of the blue' te gaan beweren dat er in casu geen sprake is van een installatie voor de verwijdering van afval", raakt de redenering van de minister volgens de verzoekende partijen "kant noch wal en is er duidelijk sprake van machtsafwending".

Beoordeling

10. Zoals in arrest nr. 226.269 van 30 januari 2014 werd overwogen, heeft de bestreden beslissing het torrefactieproces dat erin aan bod komt, terecht kunnen aanzien als een nuttige toepassing en moest bijgevolg geen toepassing worden gemaakt van rubriek 11, b), van bijlage II bij het MER-besluit. Bijgevolg moesten noch een MER noch een screening worden opgesteld of uitgevoerd.

Het vierde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de beroepen.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vorderingen tot schorsing en van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, elk voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomsten, begroot op 250 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys